

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Taurino ep[iscop]o. Cap[itulum]. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

a' eodem ordinatus altinensis episcopus diu
f. cum permansit: sacrarum litterarum studijs
strendetes. Ibi duo episcopi beato hieronymo
presbytero familiari dilectione coniuncti: plu-
res eidem epistolae direxerunt: et ab eodem re-
ceperunt. Ad quorum instantiam libros pluri-
mos sacre pagine eidem hieronymus in lati-
num transtulit: et martylogium sanctorum com-
pilaui. Chromarius ho episcopus post lauda-
bilem vitam et multarum virtutum opera qui-
bus gregem dominicum verbo et exemplo pa-
uit: plenus sanctitate aquilese in pace quieuit:
ibidem tumulatus.

De sancta Susanna uirgine et
martyre. Cap. xlix.

Susanna

hgo rome passa
est sub Diocle-
tiano impatore
q fuit filia ga-
bini pbyteri fratris can pa-
pe: de q supra dictu est in pas-
sione gabui. xi. kalen. martij.

Hec patri suo vnica et dilecta a cunabulis xpia-
na sacris lris erudita est. Qz ho erat de gene-
re diocletiani imperatoris: idē imperator mis-
so ad patrem eius claudio ipsius cōsanguineo
et susanne anunculo puellā filio suo in coniugē
requisiuit. Pater autem gabinius inductas pe-
tijt: vt filie voluntatē requireret: quā cū requi-
sisset: illa se xpo desponsatam respondit: dene-
gans omnino coniugium: potissime quia xpia-
nam nō decebat cultori demonū copulari. Post
dies tres reuersus cladius: vt eius responsio-
nem audiret: a susanna cōuersus est ad xpistū:
Reuersusq domū cum omnia p̄pedigne vxo-
ri sue retulisset: ipsa etiam ad xpm cōuertitur.
Et sic ipe cladius cum cōiuge et filio alefan-
dro: atq filia curia nocte a sancto caio papa ba-
ptizantur: et sacra eucharistia communicantur.
Cladius igitur omnibus suis venditis mini-
strare cepit egentibus xpianis. Post dies au-
tem. xvi. susanna iterum requirit in cōiugium
filij impatoris per maxmū comitē rei p̄uare
eo q ipam vti sp̄saz iuuentis nimis adamaret:
veniensq comes ad cladium: vt secum de ma-
trimonio tractaret: ab eodē ad fidem cōuersus
est: et post quinq a caio papa baptizatus: qui
ipse cepit xpianis ministrare. Quod audiens
Diocletianus serene Auguste vxo-ri sue suasi-
t: vt Susannam accersitam de coniugio filij hoz-
taretur. Augusta ho cum esset occulte christia-
na: puellam ad se vocauit: et vna secum per dies
plures orationi vacauit. Hoc autem imperator
comperiens cladium cum vxoze et filijs: et ma-
ximo fratre suo iussit apud ostiā in mare iacta-
ri: de quibus supra in leozum passione dictū est
xij. kal. martij. Gabinum ho in carcere detineri

fecit. Susannam ho remisit ad ipsius domum:
vt eam ibidem filius suus vel violenter pollue-
ret: nolens ad palatium suum contaminari. In-
gressus autem iuuentis ad eam noctu: vidensq
angelum splendidum iuxta eam timuit: et fugit:
assumptoq curio iterum ad eā redijt: qui am-
bo angelica visione exterriti fugerunt. Quod
imperator audiens: et maleficijs deputans: mis-
sit Sasanne statuiculam iouis: vt eam aut ado-
raret: aut gladio periret. Quam insufflans in
puluerem redegit. Tunc imperator misso mace-
donio tribuno: iussit eam primo fustibus cesam
intra domum ipsius decollari: cuius corpus a
serena imperatrice in crypta sepultū est: et san-
guis in iunco collectus. iij. idus augusti.

De sancto Laurino epō. Cap. l.

Laurinus episcopus

fuit filius Tarquinij nobilissi-
mi romani: et matris eurychie
grece i ciuitate aurelianen. ad
quem venientes duo magi: ca-
byses et zari: q fuerant sacerdo-

tes diane cum. xx. discipulis suis: vt eū occide-
rent: opposito sibi signo crucis substerunt: nec
vltra pcedere valuerunt. Quod videntes magi
seipos p̄ dolore ceciderunt. Illi aut. xx. a san-
cto sunt conuersi et baptizati. Hoc audiens lici-
nius prefectus ipsum cōprehendit: et sacrificia-
re nolentē virgis cedit iussit. Statim man? car-
nificū aruerunt: et leonilla vxo: licinij conuersa
est tāto miraculo p̄specto. Inter hec nūciaf lici-
cinio filij est? marinū cū paschasio armigero: q
venatiōi instebat et eqs p̄cipites interisse. Cū
q illos sc̄rus taurin? suscitasset: et illi q in erer-
nis pensis viderat baptizati. Cōuersus est lici-
cinus cū filio et armigero et alijs. M. cc. Post
hec dū sabulus p̄ncipes cū exercitu oriserraliū
gallos inuaderet: reuelat taurino animas suo-
rum ciuū ab hostibus saluandas: locū ho pens-
tus desolandū: ipm ho ad dñm die. viij. migra-
turum. Qui hec oia populo nūciauit: et ipos
in xpo cōfortauit. Igit dñica die subsequente
celebrata missa: et facto sermone pp̄lo apparuit
multitudo cādidatorū circa altare eū ad celos
inuitatū: nubesq odore fragrās ecclesiā ad i-
pleuit. Qua post horā recedente: inuētus est in
sede sua manibus expāsis et oculis in celū ere-
ctis ad dominū conuolasse. Dubitātibz aut ci-
uib? ne corp? sc̄m ab hostib? rapere sepultū:
apparuit senio: quidā: eosq vt se sequerent ad-
monuit. Qui corpus inde tollētes quasi tertia
militarij parte extra urbē seniozē sequunt. Qui
ibidē substitit: et ipm ibi sepeliri mādauit. Qui
bus adhuc hesitantib? corp? se erexit: et vt ibi-
dem conderetur viua voce cōmonuit. Qd et fa-
ctū est: post hec a senioze: vt inde velociter fuge-
rēt admonent. Ipō post nūc p̄viter? cōparere.
Illisq abscedentibus hostes subito in ciuitate

De sanctis in mēse augusti occurrētibus Folio. cxc.

tem irruerūt: et eam ut sanctus predixerat euer-
terunt. Quicquid autē in dño. iij. idus augusti.
De sanctis septē dormientibus mar. Cap. li.

Septem dor-

mientes in ciuitate ephesi orti sunt. Quorū nomina sunt hec: magi-
mianus: malchus: mar-
tinianus: dionysius: io-
hannes: serapton: et
constantinus: et apud
ipsam ciuitatē in mon-

te celo dormientes requiescunt sine vlla cor-
porum aut vestium corruptione. Num enim de-
cius imperator persequens christianos venisset
ephesum: et cunctos ad idolorum sacrificia cō-
pelleret: prefati septem christiani in ipsa vrbe
nobilissimi: in domo sua secreto se celantes:
accusati apud decium quod christum colerēt: ante
ipsum statuuntur: et dato eis spacio respiscen-
di vsq; ad reditum decij: qui alio pergebat dis-
mittuntur. At illi interim patrimonium suum pau-
peribus erogantes: intro consilio in monte ce-
lo secesserunt: et ibidem secretius esse decreue-
runt. Quibus malchus continue ministrabat:
et quoties vrbe intrabat cibos emeret se mes-
sici habitu vestiebat. Eū ergo decius ephesum
redisset: et eos ad sacrificandū perquiri iussit
ser. Malchus minister eorū ad socios territus
redijt: et eis furore cesari indicauit. Eis tamē
panes allatos apposuit: et in dño confortauit.
Qui nimio timore pauefacti cū lachrymis sero
comederunt: et se mutuis exhortationibus con-
fortantes sicut deus voluit obdormierunt. Ta-
litq; somno diuina dispensatōe soporati in eodē
loco iacuerunt vsq; ad annū trigesimū theodo-
sij iunioris per annos videlicet. L. xvi. Na-
ne autē facto cum quesitū inueniri nō possent:
et decius tales se viros perdidisse doleret: accu-
sati sunt quod oīa sua pauperibus dispensassent:
et hucusq; in monte celo latuissent in christia-
nitatis proposito permanentes. Iussit ergo de-
cius parentes suos adesse: et minis ac terroz-
ibus ab eis extorsit: quod in ipso monte laterent
sicut ei fuerat per alios suggestum. Tunc cogi-
tans quid de ipsis faceret: muti dci iussit os spe-
lunce lapidibus obstrui ut ibi deficerent fame
et inopia circumclusi. Quod cū fieret duo ex mi-
nistris xpianis: theodorus et rufinus eorū mar-
tyrū describentes in tabulis: et sigillantes cau-
te inter lapides posuerunt. Quotuo igit de-
cio et tota illa generatione: post annos. cxcvi. an-
no videlicet. xxx. imperij theodosij iunioris pul-
lulauit heresis eorum qui negabāt resurrectio-
nem mortuorū: vnde contristatus christianissi-
mus imperator: quia fidem tam simple agitari
videbat: in cinere et cilio cum lachrymis in
oratione quotidie persistebat. Quod videns mi-

serico: deus confirmare spem de resurrectio-
ne mortuorū voluit: et ita predictos martyres su-
scitauit. Dissit liquidē in cor cuiusdā burgēsis
ephesi: ut in illo loco edificaret stabula pastorū
bus suis. Elementarijs ergo speluncā aperien-
tibus surrexerūt sancti: et seinuicē saluantes
purabant se vna tantū nocte dormisse et pridie
nam tristitiam recordātes se mutuo ad marry-
rium exhortabant. Iusserūtq; malcho ut ad vr-
bem descenderet: et plures panes quod heri affer-
ret: atq; quod iussisset deci? nūclaret. Qui assum-
ptis pro medici habitu iuxta morem quinque solidos
accepit: et de spelunca exiit: vidensq; lapides
admiratus est: sed aliud cogitās de lapidibus
parum curauit: veniens ergo timidus ad portā
ciuitatis vltra modū stupefactus est: videns si-
gnum crucis superpositū et mutatā in omnibus
ciuitatem. Et ad singulas accedens portas: ita
per omnia repperit: signansq; se ad primā portā
redijt se existimans somniare. Ingressus tādē
cum tremore nimio homines de christo loquen-
tes audijt: et maiorem stuporem incurrit: nec
putabat illam esse ephesiorum ciuitatem: et cū
interrogans ipsam esse ephesum intellexisset:
vere se errasse putauit et ad socios redire cogi-
tauit. Accessit tamen ad eos qui panem vende-
bant: et cum argenteos protulisset: mirati ven-
ditores monetam incognitam: dicebāt ad inuicē
cem: quod ille iuuenis thesaurum antiquum inue-
nisset. Ille nō eos ad inuicem colloquens vi-
dens putabat: quod ipsum ad imperatorē trahere
vellent: et territus rogabat ut panes et nūmos
retinerent: et se dimitterēt. Qui cum tenentes
interrogabant: vbi thesauros imperatorum an-
tiquorum inuenisset: qui nō inuenibat quid eis
diceret pre timore. Dissit igitur fune in collo-
eius per vicos ad medium ciuitatis trahitur: et
exijt rumor quod inuenis thesauros inuenisset. Eū
gregatitq; oibus ad eum: ipse a nemine cogno-
sci poterat: sed nec ipse circūspiciens aliquem
de sua cognatione videbat: quos veraciter vi-
uere putabat: et nullum inuenies quasi insanus
stabat in medio. Quod audiētes martinus epi-
scopus et antipater proconsul: eum ad se duci
iusserunt: et cum ad ecclesiam duceretur: ad de-
cium se trahi existimabat. Episcopus igitur et
proconsul mirātes eum interrogāt: vbi thesau-
ros antiquos inuenisset. Qui respōdit se nihil
inuenisse: sed de sacculo parentum suorū num-
mos illos habuisse. Et interrogatus cuius ci-
uitatis esset. respondit quod erat ipius ciuitatis:
si tamē illa eēt ciuitas ephesina. Et interroga-
tus de nomine parentū suorū: ut pro ipso testa-
rentur: cum ipsos nominasset: et nullus eos cog-
nosceret: dicebant eum fingere: ut aliquo mo-
do euadere posset. Dicentesq; proconsule quod pes-
cunia illa parentum suorum esse non poterat:
eo quod superscriptio fere ducentorum annorum
erat: quo tempore parentes sui fuisse non pote-